

O B V E S T I L A

S temeljnim zakonom o gospodarjenju z državnimi in gospodarskimi podjetji in z višjimi gospodarskimi združenji po delovnih kolektivih, ki sta ga sprejela zvezni svet in svet narodov ljudske skupščine FLRJ na svojih sejah 27. junija 1950 in ki je bil objavljen v zveznem uradnem listu št. 43 iz leta 1950, so prevzeli delovni kolektivi gospodarjenje v imenu družbene skupnosti s tovarnami, rudniki, prometnimi, prevoznimi, trgovskimi, kmetijskimi, gozdnimi, komunalnimi in drugimi gospodarskimi podjetji. Delovni kolektivi so pričeli po citiranem zakonu izvajati to gospodarjenje po delavskih svetih in upravnih odborih podjetij.

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec je imelo prvo zasedanje delavskega sveta 14. oktobra 1950. Dnevni red tega zasedanja je vseboval: konstituiranje 30-članskega delavskega sveta, izvolitev 7-članskega upravnega odbora, poročilo o delu gozdnega gospodarstva in poročilo o pomenu prevzema gospodarjenja podjetja po delovnem kolektivu. Tenu zgodovinskemu zasedanju je prisostvoval minister za gozdarstvo Jaka AVŠIČ. Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen delavec Ivan SINRAJH, za predsednika upravnega odbora pa delavec Ivan PONGRAC.

Kronološko vzeto se je delavsko in kmečko samoupravljanje pri gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec oblikovno razvijalo takole: 14. oktobra 1950 je bilo prvo zasedanje delavskega sveta in izvolitev upravnega odbora.

(Nadaljevanje na 2. strani)

DVAJSET LET

ŠTIRINAJSTEGA OKTOBRA LETOS BO MINILO DVAJSET LET RAZVOJA IN OBLIKOVANJA DELAVSKEGA GOSPODARJENJA Z NAŠIM PODJETJEM PO DELOVNEM KOLEKTIVU. JULIJA 1964 SO SE VKLJUČILI V GOSPODARJENJE S PODJETJEM KMETJE — LASTNIKI GOZDOV.

Foto: F. Jurač

(Nadaljevanje s 1. strani)

Na volitvah 19. aprila 1958 so bili poleg delavskega sveta in upravnega odbora izvoljeni obratni sveti, in to na gozdarskih obratih Slovenj Gradec, Ravne, Črna, Radlje in Mislinja.

Zaradi pripojitve kmetijskih posestev Slovenj Gradec in Radlje v letu 1960 smo na volitvah 6. maja 1961 izvolili že sedem obratnih delavskih svetov.

V letu 1962 sta se ustanovila pri podjetju še strojni in gradbeni obrat, tako da so 14. aprila 1962 delovni kolektivi ekonomskih enot izvolili že deset obratnih delavskih svetov, saj je na teh volitvah tudi uprava podjetja dobila svoj obratni delavski svet.

V letu 1963 sta se kmetijska obrata odcepila, podjetje pa je prevzelo gospodarjenje z gozdovi v zasebni lastnini.

Na volitvah 13. julija 1964 je bilo v delavski svet podjetja izvoljenih 39 članov, od tega 33 delavcev in šest kmetov. V upravnem odboru je enajst članov, od tega devet delavcev, en kmet in direktor podjetja po službeni dolžnosti. V šestih obratnih delavskih svetih so bili izvoljeni delavci in kmetje, v treh pa samo delavci. Glede na ustanovitev gozdarskega obrata Dravograd se tudi na tem obratu izvoli obratni delavski svet, v katerem so bili zastopani delavci in kmetje.

Na volitvah 6. aprila 1968 so kmetje volili še poseben

organ kmečkega samoupravljanja na gozdarskih obratih, in to obratne svete gozdnih posestnikov.

V letu 1969 so se oblike delavskega in kmečkega samoupravljanja v podjetju najbolj spremenile. Na volitvah v maju t. l. so delavci podjetja volili svoje predstavniške organe popolnoma samostojno, in sicer delavski svet podjetja in obratne delavske svete ter njihove stalne in občasne komisije, in tudi kmetje lastniki gozdov so samostojno volili svoje predstavniške organe, in to svet kmetov lastnikov gozdov podjetja in obratne svete kmetov lastnikov gozdov ter njihove stalne in občasne komisije. Najvišji predstavniški organ delav-

cev in kmetov je skupna seja delavskega sveta in sveta kmetov lastnikov gozdov. Na teh volitvah ne zasledimo več upravnega odbora, pač pa močne in samostojne komisije.

To bi bil na kratko prikazan razvoj oblik delavskega in kmečkega samoupravljanja v našem podjetju v dvajsetih letih.

Z razvojem oblik predstavniških organov delavcev in kmetov so se postopoma večale tudi pravice in dolžnosti teh predstavniških organov in težnja samouprave k neposrednosti, kar smo že opisali v našem časopisu Obvestila (letu II — št. 5, november).

Jože ZORMAN

O variabilnem delu osebnih dohodkov

Pri našem podjetju je že več let isti način obračunavanja variabilnega dela osebnih dohodkov. Prepričani pa smo, da še marsikateri v podrobnostih ni seznanjen s tem obračunom, zato bomo v tem sestavku podrobno prikazali način obračunavanja variabilnega dela osebnih dohodkov oziroma tako imenovanega dobička.

Delavski svet podjetja je sprejel pravilnik o delitvi dohodka in čistega dohodka, ki tudi predvideva način obračunavanja in izplačilo variabilnega dela osebnih dohodkov.

Osnova za obračun osebnih dohodkov je dejanska finančna

realizacija posamezne ekonomske enote, zvečana ali zmanjšana za vrednost nedovršene proizvodnje prejšnjega meseca. Za obračun ločimo pri gozdarskih obratih to realizacijo po dejavnostih, in to na izkoriščanje gozdov, odkup lesa, nego in varstvo gozdov državnega in zasebnega sektorja ter na drevesničarstvo. Ta delitev je potrebna zaradi tega, ker ima vsaka dejavnost drugo strukturo stroškov. Tako ugotovljeno dejansko realizacijo po dejavnostih razdelimo po v planu določenih odstotnih razmerjih na stroške, osebne dohodke in sklade.

50 % pa v korist skladov enote. Če pa so materialni stroški enote višji od planiranih v

razmerju do realizacije, gre celotna razlika v breme osebnih dohodkov.

Primer (nadaljevanje prvega primera):

— ostvarjeni planski materialni stroški v razmerju do realizacije	2,828.126 din
— dejanski materialni stroški	2,774.763 din
— celotna razlika od tega:	+ 53.363 din
50 % v korist osebnih dohodkov	+ 26.681 din
50 % v korist skladov	+ 26.682 din
Ostvarjeni osebni dohodki v razmerju do realizacije	1,226.255 din
Vrnitev izrabljenega rezervnega sklada	69.991 din
Ostane	1,156.264 din
50 % od znižanja materialnih stroškov	26.681 din
Skupaj razpoložljivo oseb. doh. za izplačilo	1,182.945 din
Dejansko izplačani osebni dohodki	1,118.540 din
Variabilni del osebnih dohodkov	+ 64.405 din
Dovoljena delitev variabilnega dela 10 % od izplačanih osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov znaša	111.854 din

V tem primeru enota ni ostvarila 10 % variabilnega dela osebnih dohodkov, temveč samo 5,76 % na izplačane osebne dohodke.

Tako se obračunava za proizvodne enote. Variabilni del osebnih dohodkov obračunskih enot uprave, taksacije in projektive pa dosega izplačano poprečje vseh proizvodnih enot podjetja.

Upam, da bo sedaj način obračunavanja variabilnega dela osebnih dohodkov, ki ga uporabljamo naše podjetje, vsaj kolikor toliko razumljiv. Tega mesečno pridno obračunavamo, vendar ga doslej še nismo naračunali, razen pri GO Mislinja in Dravograd. Menimo, da so nam vzroki znani — slabe vremenske razmere za našo proizvodnjo. Adolf Veržun

Primer (polletni obračun za GO Mislinja):

— fakturirana realizacija vseh dejavnosti	4,428.778 din
— zvečana vrednost nedovršene proizvodnje	+ 16.577 din
— realizacija za delitev (celotni dohodek)	4,445.355 din
-- materialni stroški:	
proizvodni in režijski GO	2,828.126 din
uprave	167.879 din
— osebni dohodki:	
proizvodni in režijski	1,226.255 din
uprave	115.514 din
— skladi	107.581 din

Ko imamo tako razdeljeno dejansko realizacijo po planskih odstotnih razmerjih na materialne stroške in osebne dohodke, le-te primerjamo z dejanskimi stroški in izplačanimi osebni dohodki.

Od ustvarjenih osebnih dohodkov najprej formiramo rezervni sklad osebnih dohodkov, ki mora znašati najmanj toliko kot enomesečni bruto osebni dohodki po planu za tekoče leto. Enote lahko med

letom izrabljajo rezervni sklad osebnih dohodkov, vendar ga morajo vsak naslednji mesec nadomeščati najmanj po 10 % izkoriščenega, in to tako dolgo, da je sklad zopet v celoti povrnjen.

Na obračun osebnih dohodkov vplivajo tudi materialni stroški. Kolikor so ti nižji od planiranih v razmerju do realizacije, se znižanje deli 50 % na osebne dohodke, preostalih

Dopisujte v Obvestila

PRAZNIK NA BRDAH

Ce hočemo napredno gospodariti, moramo biti čim bolj povezani s središči v dolini.

Ze vse povojno obdobje od leta 1945 dalje so se kmetje v Brdah pri Slovenjem Gradcu zavzemali za gradnjo kamionske ceste, ki bi jih povezala z dolino. Dobri gospodarji so kmetje na Brdah. Usoda pa jim je z zemljepisno lego odločila, da živijo osamljeni v hribu. Večkrat so možje v Brdah govorili o vprašanju ceste, ugotavljali so, kako nujno jim je potrebna. Njihov razgovor pa je ostal »pod lipo« ali za kmečko mizo, kjer se je začel in končal. Kmetje iz Brd pa niso odnehali, s časom so vedno bolj občutili potrebo po cesti. Organizirali so se, se povezali z gozdnim gospodarstvom Slovenj Gradec, dali velik samoprispevek v lesu in osebnem delu pri gradnji ceste ter tako problem ceste sami aktivno reševali. Njihova dolgoletna želja in potreba je začela dobivati svojo podobo v jeseni leta 1969. V letu 1970 pa je gozdarskemu obratu gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec z močno podporo kmetov iz Brd uspelo zgraditi 2,5 km kamionske ceste in tako povezati kmetije v Brdah s centri v dolini.

V soboto, 15. avgusta, je v Brdah počil možnar, zapela je harmonika, spregovorjenih je bilo nekaj besed, direktor gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec Janez Gornjec, dipl. inž. gozd., je prerezal trak in cesta v Brde je bila izročena svojemu namenu.

Menim, da ni treba zamolčati in da ne izdajam nobene poslovne skrivnosti, če povem še tole: Kmetje iz Brd so organizirali tudi prijeten »likof«. Zbrali so se pri kmetu Gaberšku. V kmečki hiši in na prostem je bilo veselo.

Povedati je treba, da so kmetje v Brdah skromni, delovni in pristrčni ljudje, da pa so na »svojo« cesto ponosni in se že sedaj pogovarjajo, kako jo bodo čuvali pred okvarami, ki jih cesta kaj hitro utrpi ob večjem neurju.

Za otvoritev nove kamionske ceste v Brde sem zvedel v nedeljo, 16. avgusta, ko sem poslušal obvestila, ki jih radio Slovenj Gradec posreduje občanom. Med oddajo tega obvestila je bilo razločno slišati tudi pok možnarja. Kot sem pozneje izvedel, je z možnarjem poudarjal svečanost Gaberškov 14-letni sin Jožek. Vse kaže, da se tudi on veseli ceste.

Kar vlekle me je nekaj, da si grem ogledat te ljudi in to

Franc Gaberšek

cesto. S Francem Juračem, ki dela pri RTV Ljubljana, sva se usedla v fička in po novi cesti kmalu pridrsela do Gaberška. Gaberšek je postregel z litrom »sinočnjega« in dobro pogačo, ki jo je spekla gospodinja. Po nekaj požirkih je pogovor stekel lagodno. Vprašal sem Gaberška, če pozna naše glasilo Obvestila in ga prosil za krajši razgovor za naše glasilo. Po krajšem oklevanju sva se le domenila. Razgovor je naslednji:

Obvestila: Prosim, da se predstavite našim bralcem. Želim, da se predstavite s svojo kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo.

Gaberšek: Rojen sem leta 1921, gospodarim pa na tem

posestvu v Brdah št. 19. Posestvo je veliko 24 ha, obdelovalne zemlje je okoli 12 ha, približno 10 ha je gozda, približno 2 ha pa bi bilo pašnika. Letnega etata sem imel do revizije 47 m³, sedaj pa imam 60 m³. Kmetijska dejavnost je: prodaja mleka ter vzreja in prodaja mladih bikcev. Žita in krompirja pridelamo v glavnem za dom. Glede sadjarstva moram reči, da sadjevec skoraj nima cene. Tudi krompir ima zelo nizko ceno, tako da ga ni vredno pridelovati za trg.

V družini nas je osem: mridva z ženo, moja mati in pet otrok. Starejši sin Franc sedaj služi vojaški rok v Novem mestu.

Obvestila: Znano je, da ste kmetje veliko skrbeli in pomagali pri gradnji nove ceste v Brdah. Povejte, kako je prišlo do zamisli in kako do realizacije?

Gaberšek: Zamisel je po moji oceni stara približno tako kot jaz. Jasnejšo obliko pa je dobila po osvoboditvi leta 1945. Kmetje smo se zavzemali za cesto. Kjerkoli smo prišli skupaj, smo razpravljali o vprašanju ceste, dokazovali potrebo kakor tudi gospodarsko upravičenost za to cesto. Z delom in poštenostjo med vojno in danes smo dokazali, da smo take družbene skrbi tudi vredni. Za cesto so se zavzemali vsi napredni kmetje v Brdah. Osebnostno lahko rečem, da mi je bila cesta ena izmed glavnih skrbi. Kjer sem postavil to vprašanje, so me včasih poslušali in molčali ter nič odgovorili, včasih poslušali, odgovorili in nič naredili, včasih pa tudi poslušali samo na pol. Morda bi bilo prav reči, da smo bili malo trmast, morda pa se beseda trma da zamenjati z vztrajnostjo in voljo. Toliko o zamisli.

Realizacija: Končno je v jeseni 1969 prišel po tem vprašanju v Brde šef gozdarskega obrata Slovenj Gradec Peter Planinšec, dipl. inž. gozd. Spremljali so ga trije kmetje: Ivan Plevnik — p. d. Plačnik, Stefan Krenker — p. d. Krivec, in Ivan Čas — p. d. Marovšek iz Turiške vasi. Prisoten je bil tudi Maks Vončina, dipl. inž. gozd., zaposlen v projektni gozdnega gospodarstva. Zaskrbljeno smo se spraševali: Ali bo končno le resnica?

Gozdarski obrat Slovenj Gradec pa se je stvari lotil resno. Kmetje smo se organizirali in dali samoprispevek v lesu in osebnem delu. Les, ki smo ga dali, je moral biti prvorazreden ali drogi nad 9 m dolžine. Dostaviti smo ga morali v Slovenj Gradec.

Obvestila: Kaj menite, ali gozdno gospodarstvo dovolj skrbi za gradnjo in vzdrževanje cest?

Gaberšek: Vem, da tudi gozdno gospodarstvo nima sredstev, da bi rešilo vse potrebe hkrati. Vse kaže, da se gozdno gospodarstvo trudi, da bi zgradilo čimveč cest. Ne zdi pa se mi prav, da se zgrajeni cesti ne posveča dovolj skrbi. Informiran sem, da stane baje 1 km kamionske ceste približno 12 do 14 starih milijonov ali celo več. Ko gradbeni obrat gozdnega gospodarstva zapusti delovišče, nastane neka praznina in se za cesto dovolj ne skrbi.

Obvestila: Kaj menite, morda bi kmetje gozdni posestniki lahko nekoliko sodelovali pri skrbi za cesto, predvsem takrat, kadar cesto ogroža neurje? Ob nastanku neurja že en sam delavec na cesti lahko včasih prepreči večmilijonsko škodo.

Gaberšek: Tudi o tem smo kmetje že razpravljali. Pogovarjali smo se o »naši« cesti in se dogovarjali, da bi bilo prav, če bi jo razdelili na sekcije. Vsak kmet bi imel na skrbi določen del, in kadar nastopi neurje, bi moral varovati svoj del ceste.

Malo smo še poklepetali. Menim, da ni potrebno vsega zapisati. Padlo je nekaj pristrčnih pripomb na sinočnji večer. Razgovoru je prisostvovala tudi Gaberškova mama. Sivi lasje dajejo lep videz njenemu vedremu obrazu. Pripomnila je, da je tudi ona vesela ceste. O včerajšnjem »likofu« pa pravi: »Lepo smo se imeli. Zaplesala sem z vašim direktorjem, in verjemite mi, da si je ples vredno zapomniti.«

Ivan Plevnik-Plačnik

Čas je preganjal in poslovili smo se. Spotoma sva se s Francem Juračem oglasila pri Ivanu Plevniku — p. d. Plačniku. Takoj je bil na mizi liter dobrega rumenega sadjeveca. Žal je bilo časa bolj malo in je bil razgovor zelo kratek. Plačnik je mnenja, da boj nikakor ni odnehal leta 1945. V takšni ali drugačni obliki se je pač potrebno boriti za svoj obstoj in razvoj. Plačnik je bil seveda tudi eden glavnih pobornikov za gradnjo ceste in ne more prav skriti svojega veselja, da je cesta končno zgrajena. Plač-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Po novi cesti so na Brde pripeljali prvi avtomobili — Foto: F. Jurač

NEURJE NA PLANINI

Sreda, 29. julija zvečer. Minil je izredno vroč in soparen dan. Ko sem si popoldne gasil žejo s pivom, je sosed pri šanku pokazal na steklenico piva v roki in dejal: »Ta je trinajsta danes; ne morem in ne morem se odžejati.«

Televizijski napovedovalec vremena je v dnevniku sporo-

žena, ki je revirni vodja na Planini (k. o. Anton), se je najprej spomnila na les, ki je bil spravljen do kamionske ceste v Bundrovem jarku in ki bi ga morali že pred mesecem odpeljati. Vsa iz sebe je »šimfala« merilca in šoferja, da nista pravočasno odpeljala lesa. Pod vuhreškim mostom sva

mostove. Primož je odrezan od Vuzenice.

Vse več slabih novic se je kopičilo. Na srečo vesti o človeških žrtvah le ni bilo.

Nato se je pojavila občinska komisija na čelu s predsednikom, ki si je hotela ogledati stanje takoj po katastrofi. Prišli so tudi prvi novinarji.

Iz HE Vuhred so javljali, da imajo za zapornicami grmade lesa; zahtevali so pomoč pri reševanju.

Skočil sem v Vuzenico in po jarku do Prodnarja. Po vsej dolini opustošenje. Langarone v malem — sem si mislil. Pri Prodnarju so se še borili z vodo. Nekaj gozdarjev in bližnji sosedje so na horuk z golimi rokami in do kolen v vodi — nekateri v škornjih, drugi pa kar v čevljih — valili debel hloh, da bi z njim zajezili vodo in jo usmerili nazaj v staro strugo. Začela jim je namreč že nevarno spodjedati hlev in garažo. Uspelo jim je — tudi moč vodne stihije ima svoje meje. Prišli so še naši delavci z motoriko. Revirni gozdar Tone Jeznik je prevzel vodstvo in lotili so se mosta, da bi odprli Požarski jarek in s tem tudi Primož. Popoldne je bil most gotov.

Pravo predstavo o neurju smo dobili šele naslednji dan. Center neurja je bil prav nad grebenom, ki gre od Vuhreda proti antonski cerkvi. V silnem hrupu in trušču ljudje sploh niso vedeli, kaj se dogaja. Temo so rezali slepljivi bliski strele, grmenje, toča in vihar pa so bili oglušujoči. Ljudje so oblečeni čakali, da bi zbežali ven v grozotno noč, če bo strela užgala v njihovo

hišo. K sreči ognja ni bilo — videli pa so, ko se je zdanilo, okrog sebe pravo razdejanje. Toča je najbolj gospodarila na kmetijah Mraka, Plužnikarja, Ravnjaka, Maleja in Smodeja. Tudi lesa je podrlo največ v Mrakovem gozdu.

Naliv, ki je trajal slabo uro, je bil tako močan, da je voda tekla v debelih plasteh kar po vsej površini. V jarkih se je hitro koncentrirala in nadaljevala svoje uničevalno delo. Studenček, ki je imel prej toliko vode, da bi komaj gnal otrokov vodni mlinček, je nenkrat narasel in si izdolbel do 3 m globoko strugo. Z inž. Vaukanom sva računala v Polnarjevem jarku normalni pretok, ki znaša približno 300 litrov na sekundo, ter katastrofalnega, ki je znašal okoli 50.000 l/sek. (Toliko pretoka ima Sava pri Medvodah ob normalnem stanju.) Človek si ne more zamisliti, da je na tako gozdnatem področju (60 % gozda) možna tako hitra koncentracija vode. Kaj bi šele bilo na goličavah! Jasno je, da ima taka masa vode veliko razdiralno moč. Posebna komisija je ugotovila, da imamo uničenih in močno poškodovanih okoli 8 km cest ter približno 50 km gozdnih poti in vlak. Škoda na teh cestah je ocenjena na okoli 1.500.000 dinarjev.

Da, škoda je velika. Toda ne gre obupavati. Na našem obratu že delamo načrte, kako bomo pričeli saniranje. Iščejo sredstva. Prva bo verjetno na vrsti cesta Antonski jarek.

Res je, da bo preteklo še nekaj časa, da se bodo rane zacelile. Toda — saj sonce spet toplo sije in med nami nikogar ne manjka.

Tone Modic,
dipl. inž. gozdarstva

Bundrov jarek. Voda si je napravila pregrado iz odnesenega lesa. — Foto: Komar

čil: »Ponoči in jutri so možne krajevne nevihte.«

Ob dveh ponoči me je zbudilo grmenje. Skozj okno spalnice sem videl, da se bliska tam nekje nad Antonom. Zaprl sem okno, zaspati pa nisem mogel, je bil zrak le preveč težak in nasičen z vlago.

V četrtek, 30. julija, zjutraj sem šel kot navadno ob 6. uri v službo. Fantoma, ki sta me čakala za odkazilo, sem dejal, da ne gremo odkazovat, ker je bila ponoči nevihta in bi bili na strmem terenu, poraslem z močno podraslo, takoj vsi premočeni. Takrat pa zvem: Iz Vuhreda kličejo šefa, po Vuhreškem jarku je pravo razdejanje. Peljemo se v Vuhred.

(Nadaljevanje s 3. strani)

nik je kmet s približno 30 ha posestva, od tega ima 15 ha gozdov. Poleg kmetovanja opravlja manjšo mizarstvo obrt. Maršikaj je povedal, med drugim tudi to, da je treba stanovanjsko stavbo in predvsem gospodarsko poslopje vzdrževati in preurejati. Rekel je: »Če nekaj preurejamo, moramo delati moderno, to pa je drago.«

Meni, da so ne glede na to, kdo je lastnik ceste, kmetje že moralno, še bolj pa zaradi potrebe po cesti dolžni skrbeti za cesto.

Prav rada bi se zglasila še pri drugih domačijah na Brdah. Prepričan sem, da so tudi drugi ljudje na Brdah tako prijazni, pošteni in delovni, kakor so bili ljudje, ki sva jih obiskala.

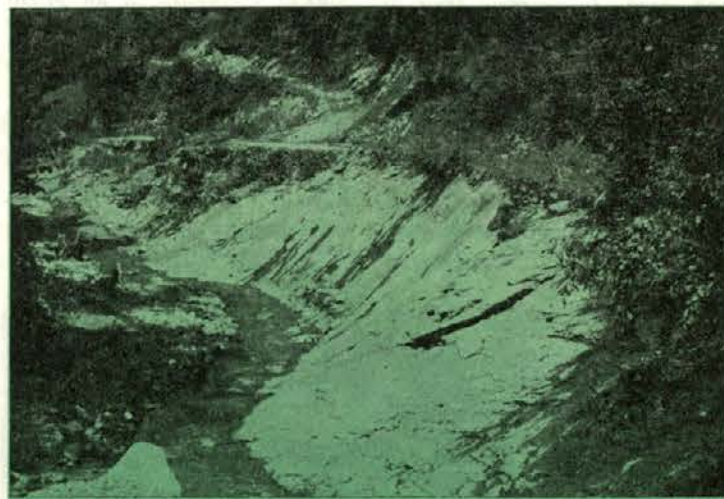
Jurij Šumečnik

zagledala naraslo Vuhreščico in les, ki plava po njej v Dravo. Že prvi pogled na Vuhred pa je povedal, da vse skupaj res niso bile mačje solze. Na cesti sredi Vuhreda je komaj prevozen nanos kamenja, na cesti do Mravljakove hiše je globok jarek, da bi se skrila cel človek v njem, vrtovi so preplavljeni z blatom in kamenjem. Visok most pri lesnem skladišču našega obrata je komaj požiral vso vodo. Povedali so, da se je ob 4. uri zjutraj začel mašiti, vendar je velik vodni pritisk le polomil ovire in voda se je spet pogнала skozi. Drugače pa je vprašanje, če bi most vzdržal.

Na skladišču so se stekale prve novice od ljudi, ki so kljub hudi noči prihajali na delo. Cesta po Vuhreškem jarku je neprevozna in skoro neprehodna. V njej je vse polno zemeljskih plazov.

Odnoslo je Nemčevo hišo (last Marije Robnik) na Antonu, prav tako Cigajnarjevo žago. Ljudje so se zadnji trenutek rešili iz nje. Potem: odneslo je cesto v Antonski jarek, ceste v Bundrov jarek ni več, Polnarjev jarek je povsem uničen. Da ne govorimo o manj pomembnih vlakih in poteh.

Tudi iz Vuzenice so prispele kaj slabe novice. Hiše po Vuzeniškem grabnu so imele skoro vse kleti polne vode, vrtovi so poplavljeni ter bolj ali manj uničeni. Podrlo je oba mosta pri Prodnarju, voda je zalila celo klet, silila pa je že tudi v gostilniško sobo. Od Prodnarja navzgor do pečirskega mosta je odneslo vse

Ebjenkov jarek. Vidi se ostanek kamionske ceste. Vodna moč se je ustavila šele na goli skali. — Foto: Komar

Delaj varno

KMETJE SO SE ODREZALI

Letošnji koroški turistični teden, ki je bil že štirinajsti po vrsti, je bil od vseh dosedanjih brez dvoma najbolj pester. Pester zato, ker so bile zajete v program praznovanja kar tri učinkovite točke, ki so jih s pomočjo spretnih domačih režiserjev pripravili kmetje iz Črne in njene okolice.

Prava turistična poslastica je bila prvi dan tedna, ko so kmetje v povorki na vozovih prikazali nekaj najbolj tipičnih koroških kmečkih opravil, bodisi iz sedanosti ali pa iz nekdanjih časov. Tako so na vozovih kuhali oglje, na roko žagali deske iz smrekove hlovdovine, delali koroški leseni plot, predli, mlatili žito in podobno. Tudi steljaraj so prikazali. To atraktivno prireditve si je ogledalo več kot tri tisoč domačih in tujih turistov. Prav ta množična navzočnost gledalcev je potrdila dobrodošlost te dobro pripravljene kmečke prireditve, ki naj bi ostala živa tudi v bodočih turističnih prireditvah.

Tekmovanje v predenju in krtačenju volne, ki je bilo ob koncu tedna, si je prav tako ogledalo več kot tisoč ljudi. Med domačim petjem in igranjem na citre ter duhovito kroniko v verzih je večer minil v prijetnem vzdušju in pričakovanju, katera skupina bo prva dvignila izgotovljeno štrono. Prve so bile Črnjanke! Le za hip so pustile za seboj skupine iz Tople, Koprivne, Javorja, Bistre. Škoda res, da ni tekmovala vsa Mežiška dolina, saj je za takšno edinstveno tekmovanje v Sloveniji izredno močno zanimanje.

Štehvanje! Pravo ziljsko koroško štehvanje, preneseno v Črno, ki si prav tako iz leta v leto pridobiva večjo naklo-

njenost med obiskovalci. Štehvanski venec je letos odnesel kmet Hober iz Jazbine pri Javorju. Konji so bili letos muhasti in trmasti, in ni bilo lahko razbiti v zaletu na kol nataktno »bariglo« in poloviti čim več obročev. Zasluge za tako uspele točke so imeli seveda vsi sodelujoči, največ pa seveda Rudi Piko-Pungračič, ki je imel ob organizaciji kmečke povorke in štehvanja največ zaslug.

Seveda so bile med letošnjim koroškim turističnim tednom še druge pomembne prireditve. Krajevno združenje ZZB v Črni je ob petindvajseti obletnici osvoboditve odkrilo na Ježevem v Bistri spominsko obeležje v spomin na prvo pokrajinsko konferenco OF in Komunistične partije Slovenije za Koroško. Spomenik je odkril inž. Pavle Žavcar-Matjaž, takratni politični vodja osvobodilnega gibanja na Koroškem.

In še lovci so se za začetek slavlja izvrstno pripravili. Svojemu namenu so izročili novo lovsko kočjo, prav tako na Ježenem v Bistri. Več kot pet tisoč prostovoljnih ur so naredili za njeno zgraditev, porabili denarja, kolikor so ga seveda premogli, pa tudi gozdarski obrat Črna se menda ni držal preveč postrani. Dom pa so gradili tudi celih deset let, in ni čudno, če je po načrtih inž. Dušana Dretnika nastal na prijetnem kraju ob cesti Črna—Logarska dolina mičen turistični-lovski domek. Na njegovi otvoritvi so bili prisotni mnogi najvidnejši predstavniki našega lova, med njimi tudi tov. Pehaček, predsednik Lovske zveze Slovenije.

Andrej Šertel

Skozi Črno so odmevali cepci mlatičev in za hip pričarali idilično melodijo kmečkega poletja, pa čeprav so tokrat mlatili prazno slamo — Foto: A. Šertel

Inž. Pavle Žavcar-Matjaž je imel ob odkritju spomenika slavnostni govor — Foto: A. Šertel

Lovski dom na Ježevem v Bistri — Foto: A. Šertel

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Težnja, ki jo je osvojil moderni svet kot lastno doktrino, je nenehno (permanentno) izobraževanje odraslih.

Človek je imel nekoč dve življenjski obdobji. Prvo, ko se je učil in pripravljaj za poklic, in drugo življenjsko obdobje, ko je pričel delati.

Čim razvitejša je družba, tem več je na razpolago prostega časa. Kako ga izkoristiti? Švedi menijo, da je izraba prostega časa v veliki meri

druga oblika dela — učenje. Danska nima zakona o obveznem šolanju, temveč zakon o obveznem učenju. Vzhodna Nemčija vlagala npr. 15% bruto produkta v izobraževanje. Kakšno pa ima izobrazbeno strukturo? Ena tretjina prebivalcev ima osnovnošolsko izobrazbo, dve tretjini prebivalcev pa srednjo, višjo ali visokošolsko izobrazbo. Kakšne so njihove razvojne težnje? Ena petina prebivalcev naj ima os-

novnošolsko izobrazbo in štiri petine srednjo, višjo ali visokošolsko izobrazbo. Teoretiki na Zahodu propagirajo od osem na dvanajst let izobraževanja kot osnovno ljudsko pravico.

Podatke, ki jih navajam, sta podajala dr. Borivoj SAMOLOVČEV, prof. andragogike v Beogradu, in prof. Silvije PONGRAC, industrijski andragog na Reki, na seminarju iz andragogike, ki je bil od 1. do 5. junija 1970 v Martuljku.

Zahodna Nemčija investira od celotnega brutoprodukta v izobraževanje dva odstotka sredstev, Italija pa le en odstotek. Pri vlaganju sredstev v izobraževanje je potrebno upoštevati že obstoječo izobrazbeno strukturo prebivalcev. Dr. Borivoj SAMOLOVČEV je po izkušnjah razvitejših dežel izdelal srednjeročni izobraževalni plan mesta Beograda. V pla-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Naš izlet

Gozdarski obrat Radlje ima lepo navado, da vsako leto organizira za svoje člane izlet. Letos smo se odločili, da nas bo pot peljala prek Dunaja na Madžarsko. Izleta se je udeležilo 43 članov kolektiva. Med njimi je bilo precej gozdnih delavcev, ki so želeli za kratek čas zapustiti svoj zeleni gaj in pogledati, kakšni so kraji in kako živijo ljudje drugod.

Junijskega jutra ob petih zjutraj smo zapustili Radlje in se prepustili varni vožnji prijaznega voznika avtobusa. Prevozili smo približno 1000 km dolgo pot. Ko smo okoli šeste ure zapustili našo deželo v Šentilju pri Mariboru, se je prijazno sonce že toplo smejala, v avtobusu pa je bilo slišati veselo razpoloženje. Avtobus je drvel z 80 km/h, mimo nas se je hitro pomikala čudo-

vita pokrajina, čista in nežna, kot bi bila pravkar umita. Vsa narava je bila kot sveže razcvetena vrtnica, na njej pa lesketajoče se kapljice, ki so jih sončni žarki spreminjali v čudovite bisere.

Naša sosednja dežela Avstrija je napravila na nas vtis gostoljubnosti. Ljudje, ki so nas srečevali, so nas prijazno pozdravljali.

Z nami je bil vodnik, ki nam je lepo in poljudno razlagal znamenitosti krajev in običajev ljudi. Naš harmonikar Marjan je od časa do časa zaigral tiho in nežno melodijo. Tako nam je bilo še lepše. V avtobusu ni manjkalo šal in veselih pogovorov, ki jih je spremljal hrupen smeh.

Na Dunaj smo prispeli okoli dvanajstih in se namestili v hotelu. Nekoliko smo se odpovili, zatem pa si ogledali zna-

menitosti Dunaja: Schönbrunn, palačo na Ringu, katedralo sv. Stefana idr.

Za vse te umetniške stvaritve in zgodovinske pomembnosti je bilo treba precej časa, potrpežljivosti, smisla za te stvari ter ne nazadnje denarja.

Na Dunaju smo imeli večerjo, po večerji pa smo si ogledali še zabavišni prostor — dunajski Prater.

Naslednji dan je bila nedelja. Po zajtrku smo zapustili Dunaj in nadaljevali vožnjo proti Madžarski. V Budimpešto smo prispeli opoldne. Tu smo imeli kosilo, po kosilu pa ogled mesta. Tudi to mesto je staro in bogato kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. Ob tej priložnosti sem slišala, da je samo v cerkev sv. Matjaža vgrajenih več kot 40 kg zlata.

Na Madžarske ljudje ne žive v izobilju. Marsičemu se morajo odrekat. Tudi mi smo to občutili, saj si skoraj ne bi mogli pogasiti žeje; čeprav smo imeli forinte, je bilo težko kaj dobiti.

Ob petnajsti uri smo zapustili Budimpešto in vožnjo nadaljevali ob Blatnem jezeru. Ob jezeru je bilo veliko kopalcev, ki so se lepo sončili in hladili, da se nam je ob vročini, ki je bila v avtobusu, kar stožilo. Žal nas je čas priganjal — in morali smo naprej.

Po Madžarskem nas je spremljal drugačen svet, kot smo ga vajeni mi; tu ne šumi gozdovi zeleni. Verjetno se nam je stožilo po gozdovih — in v avtobusu se je oglasila pesem Šumijo gozdovi domači.

Madžarsko smo zapustili okoli osme zvečer in prišli na domača tla. V Beltincih sta nas čakali večerja in dobra kapljica, kakršne smo vajeni. Nato smo se zopet usedli v avtobus, da nas je popeljal še zadnje kilometre proti domu. Bilo nam je lepo, a občutek, da smo doma, nam je bil najlepši.

Delavec iz Hudega kota je dejal: »Ne boste zapustili nikoli, ti moj zeleni gaj, ki mi daješ kruh; ob tvojem zavetju nam je najlepše.«

Izlet je za nami, ostali so spomini in želje, da se še večkrat popeljemo v svet. Vedno pa, ko se bomo vračali, bomo zapeli: Šumijo gozdovi domači.

Marjana Vrhovnik

Anica Klavž-Pestotnikova

Bilo je prav lepo

Ker se nobena udeleženka šiviljskega tečaja v Črni na Koroškem ni oglasila, sem se odločila, da to storim jaz, čeprav sem ga zaradi bolezni v naši družini lahko obiskovala le tri dni.

Tečaj je trajal od 9. do 21. marca. Udeležilo se ga je 21 žena in deklet. Prvi dan smo se v prostorih bivšega gozdarskega obrata zedinile, katere ure dnevno naj bi tečaj trajal. Nato smo se učile vrteti stroj. Drugi dan smo že risale kroje in naslednji dan že šivale krila.

Res škoda, da se tečaja nisem mogla udeležiti do konca. Toda tiste ure, ki sem jih preživela zraven predavateljice, mi bodo ostale v živem spominu. Govorila sem tudi z drugimi obiskovalkami tečaja — in vse so bile z njim zelo zadovoljne. Vse, seveda tudi jaz, si želimo nadaljevalnega tečaja. S tem bi pridobile vsaj toliko, kolikor potrebuje vsaka kmečka gospodinja znanja o šivanju zase in za svojo družino. Tudi kuharskega tečaja si zelo želimo in bi bilo prav, če bi ga letošnje zimo gozdarski obrat le pripravil.

Zimski dnevi in večeri so dolgi, zato bi bilo prav, če bi gozdarski obrat v Črni še organiziral kakšno predavanje ali tečaj za nas kmečka dekleta.

V imenu vseh deklet se gozdarskemu obratu zahvaljujem tudi za obilen prigrizek. S tem so potrdili, da niso pozabili na mladi rod, ki raste v ne najbolj rožnatem kmečkem okolju. — Torej vsem iskrena hvala!

Izobraževanje odraslih

(Nadaljevanje s 5. strani)

nu predvideva tri do šest odstotkov nekvalificiranih prebivalcev, 69 odstotkov prebivalcev s končano poklicno šolo, to je s srednjo izobrazbo, in 25 odstotkov prebivalcev z višjo ali visoko izobrazbo. Mesto Beograd je sprejelo odlok, ki prepoveduje stalno nastanitev v tem mestu tistim, ki niso končali osemletke. Nedvomno prihajamo pri nas v dobo dela in učenja. Skupina inozemskih strokovnjakov je ugotovila, da spadamo glede izobrazbene strukture v tretjo stopnjo razvitosti, to je v tisto skupino, kot sta npr. Egipt in Argentina. Po izobrazbeni strukturi smo šele na začetku industrijskega razvoja, čeprav imamo že dokaj dobro razvito industrijo.

Strokovnjaki v ZDA so mnenja, da naj se človek, ki dela na tekočem traku, za delovno mesto ozko specializira, vendar s predhodno končano dvanajstletno obvezno šolo. Francoski raziskovalci so dokazali, da je strokovnjak s fakultetno izobrazbo, kolikor se ne izpopolnjuje, po petih letih na stopnji bruca. Francoski strokovnjak Schreiner je svojo misel o nenehnem izpopolnjevanju izrazil nekako takole: »Če daš človeku ribo, ga nahraniš enkrat; če ga naučiš ribariti, ga nahraniš za daljši čas.«

Po nekaj dnevih informacij o stališčih naprednejših dežel o izobraževanju mladine in odraslih sem prišla do sklepa, da smo izbrali pravo pot, ko se je delavski svet odločil, da sprejmemo v delovno razmerje za določen čas le tiste, ki so končali šolo za gozdne delavce,

oziroma tiste, ki končajo v času šolanja za gozdne delavce tudi osemletko.

V Pančevu so v tovarni stekla naredili naslednji poizkus: Delu delavcev so posredovali izobrazbo ozkih strokovnih znanj za delovno mesto, del delavcev je dobil širšo izobrazbo — izobrazbo širokega profila. Ko so merili učinke, so ugotovili, da je prva skupina, izobražena po programu ozkega profila, dosegala ob vstopu na delovno mesto boljše rezultate kot druga, vendar je po nekaj mesecih skupina širokega profila pričela skupino ozkega profila v sposobnostih dohitevati in prehitevati.

V nekaterih podjetjih v Sloveniji, kot sem te dni izvedela, obstaja že v sklopu izobraževalnega centra poseben oddelek za dokumentacijo. V našem podjetju dela v okviru izobraževalnega centra posebna skupina strokovnjakov. Znanje, za katero meni, da bi bilo koristno širšemu krogu strokovnih delavcev, posreduje s fotokopijami iz biltena dokumentacije ter z navedbo avtorja in slovenskega prevoda naslovov člankov, ki izhajajo v periodiki revij in strokovnih časopisov Zahoda in delno Vzhoda.

Če bi pobrskali po svoji »vesti« in bili iskreni — ali smo ostali v večini vsaj na stopnji bruca?

Leta minevajo in brez individualnega izobraževanja ne bomo mogli iti v korak s hitrim razvojem.

Jutrišnji dan pripada učenu!

Marija Sekirnik,
dipl. inž. gozd.

Časi se spreminjajo!

Bivši logar — sedaj gozdarski delovodja —

se ozira po lepi kulturi, ki je bila pogozdena

pod njegovim nadzorstvom pred dobrimi dvajsetimi leti.

Le kako je mogoče, da sem bil pred dvajsetimi leti

bolj sposoben samostojno opravljati vsa gozdarska dela

kot sedaj, se je spraševal.

A neki tuj glas mu je odgovoril: »ČLOVEK, ČASI SE

SPREMINJAJO.«

VESTI

SPREMEMBE V ZDRAVSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

Skupščina SR Slovenije je v juliju sprejela zakon o zdravstvenem zavarovanju in obveznih oblikah zdravstvenega varstva. V smislu tega zakona je ukinjen dosedanja način organizacije zdravstvenega zavarovanja. Ustanovljene bodo nove skupnosti zdravstvenega zavarovanja, voljeni samoupravni organi in organizirana služba. Samoupravni akti, statut, pravilnik o zdravstvenem varstvu, in vrsto drugih pravilnikov morajo biti sprejeti v razmeroma kratkem času, ker moramo s 1. januarjem 1971 že poslovati po novem. Vsi samoupravni akti bodo v javni razpravi.

Opozarjamo sindikalne družnice, obratne delavske svete in vse delavce, da se vključujejo v razpravo.

KAKO TEŽKO JE DELO GOZDNEGA DELAVCA SEKAČA?

Gozdna gospodarstva Slovenije so združila sredstva in prešla k analizi delovnega mesta gozdnega delavca sekača. Pobudnik in nosilec akcije je gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec. Delo opravlja oddelek za medicino dela pri koroškem zdravstvenem domu pod vodstvom dr. med. Janko Sušnik.

Meritve opravljajo na terenu in v zdravstvenem domu, tako da bomo ob koncu dobili celotno analizo porabe kalorij in obremenitve srca ter drugih organov pri posameznih postopkih dela. Po opravljenih analizah bodo ti podatki osnova za medicino dela pri analizi delovnega mesta. Posebej pa je ugodno to, ker bodo ti rezultati temeljili na analizah s področja Smrekovca in Pohorja.

Več o tem bomo spregovorili, ko bodo vsi rezultati analizirani.

Svet gozdnih posestnikov pri gozdarskem obratu v Črni je s pomočjo gozdarskega obrata organiziral v prvi polovici septembra tridnevni izlet za gozdne posestnike. Ogljedali so si tovarno furnirja v Pivki, nakar so odpotovali do Filip Jakova in Šibenika in se čez Velebit in Kordun vrnili domov. Izleta se je udeležilo 100 gozdnih posestnikov in njihovih članov družin.

Na območju gozdarskega obrata Črna imajo namen vsa-

ko leto asfaltirati nekaj kilometrov gozdnih in javnih cest. Letos bo tamkajšnja krajevna skupnost s pomočjo delovnih organizacij in samoprispevka krajanov potegnili asfalt skozi naselje Žerjav ter pot na črnjansko pokopališče. Asfaltirali bodo tudi del ceste Črna-Koprivna. V ta namen bo vsak gozdni posestnik, katerega gozdovi gravitirajo na to cesto, dal pol kubika lesa iglavcev po hektarju, vsi zaposleni pri gozdarskem obratu Črna pa zaslužek dveh dni.

ALI ŽE VESTE ...

...da sodelavci na svoja delovna mesta nosijo celo budilke? Morda zaradi točnega odhoda domov, zaradi klica k malici, ali pa... no, saj veste, čemu je budilka. V.

Odkazovanje

1	2	3	4	10	12	2	3	1
2	3	4	8	6	7	2	8	3
2	3	1	13	9	6	5	13	10
4	6	8	9	12	2	3	1	6
14	15	11	5	13	11	8	9	3

ŠTEVILČNICA

1, 2, 4, 3, 2 — gozdni delavec, 5, 6, 7, 8, 9, 3 — gozdno opravilo, 9, 3, 4, 10, 2 — listavec, 2, 11, 5, 3, 2 — poklic v projektivi, 12, 2, 3, 1, 8, 9, 3 — graditev, 13, 10, 4, 6, 14 — je vsak logar, 15, 6, 12, 13, 6, 8 — nejasen, 13, 3, 8, 11 — lansko leto, 1,1 — kratica imena in priimka delavca na gradbenem obratu.

Če ste pravilno zamenjali številke s črkami (enaka številka pomeni enako črko), dobite v vodoravnih vrstah med debelimi črtami sedeže vseh gozdarskih obratov.

Sestavil Franjo Urše

Besedilo k sliki izberite sami!

1. Tudi to je rekreacija
2. Oddih v Filip Jakovu
3. »Prevoz« sodelavcev v Filip Jakov

Foto: Broman

Z IZLETA

Skupina naših delavcev je bila na petdnevem izletu.

Po vrnitvi je udeleženec rekel: »Prihodnje leto bom jaz organiziral izlet, vozil bom z lastnim vozilom, vzel bom zemljepisno karto in kompas ter zagotovo določil prav nasprotno smer.«

MORALO JE BITI LEPO.

OBVESTILA izdaja delavski svet delovne skupnosti gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec, Naklada 1100 izvodov. Komisija za urejanje internega časopisa: Jože Zorman, Jože Logar, Ivan Cas, Andrej Sertel, dipl. inž. gozd., Ludvik Kotnik, dipl. inž. gozd. Predsednik komisije in odgovorni urednik Jurij Šumečnik. Tehnični urednik Bruno Znidaršič. Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk in klišaji: časopisno podjetje Mariborski tisk, Maribor, 1970.

Kadrovske novice

Od meseca aprila do konca avgusta se je stanje zaposlenih zvečalo za 24, in to predvsem na gradbenem obratu zaradi sprejema delavcev za določen čas (sezonski meseci).

Stanje zaposlenih 31. avgusta 1970 je naslednje:

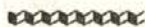
— uprava	61
— sekcija za urejanje gozdov	14
— strojni obrat	64
— gradbeni obrat	86
— GO Slovenj Gradec	83
— GO Mislinja	92
— GO Črna	171
— GO Ravne	67
— GO Dravograd	42
— GO Radlje	183
Skupaj	863

V preteklih štirih mesecih so bile tri starostne in enajst invalidskih upokojitev, sklenjenih je bilo triindvajset sporazumov o prenehanju delovnega

razmerja na željo delavcev in ena izključitev iz delovne skupnosti zaradi samovoljne zapustitve dela.

Izrečenih je bilo devet ukrepov zaradi kršitve delovnih dolžnosti, in to: na gradbenem obratu dva opomina, na GO Črna zadnji javni opomin, na GO Dravograd dva opomina ter na GO Radlje dva javna opomina in dva opomina.

Gerta Jernej

ZENITBENI OGLAS

Temperamentna uslužbenka, samska, srednjih let, dobro situirana, simpatične zunanosti in družabna, išče simpatičnega in sposobnega gospoda do 50 let, ki si želi urejen dom.

V pošteve pridejo samo kadičci in gospodje z večjimi alkoholnimi nagibi. Eventualno se tudi poročim.

Samo resne ponudbe po možnosti s sliko pošljite na uredništvo časopisa pod šifro »Sama med gozdarji in zelenimi gozdovi«.

Še vedno vpisujemo v I. letnik šole za gozdne delavce. Podrobnejše informacije dobite pri izobraževalnem centru gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec ali na naših gozdarskih obratih.

Razpisne pogoje si preberite v Obvestilih št. 3 — junij 1970.

Tudi 15. julija je neurje zajelo območje naših gozdarskih obratov. Naš posnetek je s ceste na Selah pri Slovenj Gradcu, kjer se je po močnem nalivu cesta spremenila v strugo. — Foto: F. Jurač

Silvestru Čofati

Silvester Čofati

Službena dolžnost nas je združila pred leti, in ko razmišljam, koliko let smo prebili skupaj v snegu in dežju, megli in soncu, se mi zdi, da je to po letih že dolgo, a vendar je vse skupaj s tabo bilo tako hitro preživeto, in danes moramo žal reči, že doživeto.

Iz Belih vod te je želja po delu, po življenju, nekaj let pred vojno prignala v Javorje v boj za vsakdanji kruh.

Rojen si bil pred prvo svetovno vojno, tako da si drugo svetovno vojno pričakal kot zrel moški in moral ponovno okusiti vse gorje in trpljenje ljudi v vojni.

Kot sodelavci ne bomo pozabili tvoje izredne energije, ki si jo trošil brez kakršnihkoli predsodkov. Nič ti ni bilo pretežko, nič ni bilo zate neizvedljivo. Danes lahko rečemo, da si živel za družino, gozd in posestvo. Počitka ali besede dopust nisi poznal. Če je bilo treba delati prek rednega delovnika v gozdu, nisi nikoli odrekel. Ko pa si prišel domov, so te čakale zopet druge obveznosti gruntarja.

Res moramo reči, hitro si živel in se hitro razdal, kot bi bil slutil, da boš moral tako zgodaj oditi.

Bil si bister človek. Hitro si se prilagajal tudi sodobni tehniki. Bil si med prvimi, ki si prešel od ročne žage in sekire k motorni žagi, in s kakšnim zadovoljstvom si vedno pripovedoval, kako te stroj uboga, seveda saj vemo, da si tudi skrbel zanj!

Kadar smo se srečavali — posebno v zadnjih letih, ko si preživljal sicer zasluženi pokoj, pač beseda nikoli ni stekla mimo otrok. Res, velik človek si bil, in danes se vprašujemo, kje si vse to pridobil, saj ti nisi bil navajen, da bi te bi kdo stregel, niti nisi čakal na to in niti želel, a ti si si bil tovariš vse-skozi. Vedno si bil nasmejan in vabil v družbo znane sodelavce, da smo pokramljali o preteklih in bodočih načrtih. Bil si pač človek dela in želel si ustvarjati.

Še dosti bi lahko govorili o tvojem vedrem in plemenitem značaju — pa saj besede ne zmorejo vsega, kar si pomenil.

Ob slovesu naj ti izrečemo le iskreno zahvalo za ves tvoj nesebični trud v imenu gozdarskega obrata Črna. Mlade zelene kulture naših gozdov, ki si jih zadnja leta pomagal tako skrbno obnavljati, pa bodo trajen spomin nate.

Koroška zemlja, ki si jo tako vzljubil, naj ti bo prijeten in dober počitek, kot si bil dober ti z njo.

Otrokom, ženi in vsem sorodnikom naše sožalje.

Karl Dretnik